

РЕШЕНИЕ

№ 3146

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1496** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Д. С. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „К. село“-СО да извърши заверка по молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – противоречащ на процесуалните правила и материалния закон. Сочи, че съгласно чл.57, ал.2 АПК вр. чл.7, ал.1 от Закона за административното обслужване административният орган е следвало да извърши административната услуга в 7-дневен срок от започване на производството. Такова действие в случая липсвало. Исканата административна услуга сочи също, че е елемент от охранителното производство по чл.587, ал.2 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган единствено удостоверява факта дали имотът е актуван като общинска собственост, тъй като имоти и вещи, които са публична общинска собственост не могат да се придобиват по давност. В случая ответникът действа в условията на обвързана компетентност като извършването на административната услуга се изразява единствено в издаването на документ, от който да е видно дали имотът е актуван като общинска собственост. Извън правомощията на административния орган е да се произнася по въпроса дали молителят може да придобие правото на собственост върху имота по обстоятелствена проверка или не. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа направеното искане лично.

Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът по оспорването чрез юрк.П. в съдебно заседание, в писмено становище мотивира доводи за недопустимост на жалбата, при условията на евентуалност – за нейната неоснователност. Недопустимостта на оспорването е мотивирана с обстоятелството, че процесната молба-декларация вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г. не е първата, подадена от жалбоподателя. От него през 2020г. била подадена друга молба-декларация, заведена с вх.№ РКС20-ГР94-1382/20.06.2020г., относно същия имот. Производството по тази молба не било приключило, за което жалбоподателят бил уведомен с писмо изх.№ РКС20-ГР94-1382-/4/ от 23.07.2020г. Поради това подадената на 05.02.2021г. жалба срещу мълчалив отказ за заверяване на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка била подадена след изтичане на срока за обжалване. По съществуващото на спора мотивира, че в административното производство имало данни, че имотът, за който заявителят иска да се снабди с документ за собственост е общинска такава. Освен това заявителят не представил доказателства да е наследник на собственик на имота. В случай, че такива не се установят при отправените запитвания то имотът ставал общинска собственост. Обстоятелството, че не е съставен акт за общинска собственост не давало основание да се приеме, че имотът не е общинска собственост. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От жалбоподателя до кмета на Район „К. село“–СО е подадена молба-декларация, заведена с вх.№ РКС20-ГР94-1382/26.06.2020г. за признаване право на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка /л.57/, в която се сочи, че оспорващият притежава недвижим имот, за който няма документ за собственост – апартамент № 37, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.206.173.1.37, находящ се в [населено място],[жк], бл.№ 12, вх.В, с площ от 56,48 кв.м. Във връзка с тази молба до жалбоподателя е изпратено писмо изх.№ РКС20-ГР94-1382-/4/ от 23.07.2020г. на кмета на Район „К. село“–СО /л.58 по делото/, с което той е уведомен, че следва да представи в районната администрация документ за собственост и документ, указващ връзката му с Н. и Е. А., за които в районната администрация се съхранява преписка, че са закупили посочения имот. Писмото е получено от оспорващия на 27.07.2020г., съгласно известие за доставяне на л.59 по делото. Не се твърди от страните да са представени посочените документи.

От жалбоподателя е подадена последваща молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка с идентично съдържание, заведена в районната администрация с вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г., произнасянето по която е предмет на оспорване по настоящото дело.

От представените по делото доказателства от страна на ответника се установява, че във връзка с предходната подадена молба районната администрация, вкл. чрез Посолството на Република България в П., е извършвала справки относно наличието на родствена връзка между жалбоподателя и Н. и Е. А.. Последните, съгласно Договор за продажба на държавен недвижим имот по Наредбата за продажба и замяна на

държавни жилища от 16.02.1978г. /л.19-21/ са закупили имота, по отношение на който се иска от оспорващия признаване на правото му на собственост чрез извършване на обстоятелствена проверка. Във връзка със същия имот са налице данни за образувана преписка още през 2008г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Попълването и заверяването на молба-декларация за обстоятелствена проверка е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК за снабдяване с нотариален акт и отказът за това, е волеизявление по издаването на документ от значение за упражняване на права или задължения по смисъла на чл.21, ал.3 АПК. Тези волеизявления представляват индивидуални административни актове и в това си качество подлежат на оспорване по реда на чл.145 и сл. от АПК, респективно - на съдебен контрол за законосъобразност.

Разпоредбата на чл.57, ал.2 АПК предвижда, че административният акт по чл.21, ал.3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал.7 на с.р., когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни като ал.8 предвижда, че в случаите по ал.5, 6 и 7 административният орган незабавно уведомява заявителя за удължаването на срока.

В конкретния случай се оспорва мълчалив отказ за заверка на молба – декларация, като според настоящия състав, приложимата разпоредба, определяща срока за произнасяне по подадената от оспорващия молба, е тази по чл.57, ал.2 АПК – компетентният орган е длъжен да се произнесе в 7-дневен срок от сезирането. Жалбоподателят е подал молбата си на 15.01.2021г., съответно срокът за произнасяне по нея изтича на 21.01.2021г. Липсата на произнасяне в този срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК, който може да бъде оспорен в едномесечен срок, считано от тази дата – чл.149, ал.2 АПК. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 05.02.2021г., предвид което е спазен преклузивният срок за оспорване.

Неоснователно намира съдът, възражението на ответника за недопустимост на оспорването поради просрочието му, предвид подадената предходна молба – декларация от 26.06.2020г., производството по която не е приключило, за което жалбоподателят е уведомен с писмо от 23.07.2020г., получено от него на 27.07.2020г.

На първо място, касае се за подадена молба за извършване на административна услуга, а не за искане за издаване на индивидуален административен акт, поради което след като услугата не е извършена няма пречка извършването ѝ да бъде поискано повторно – в този смисъл Решение № 3302/15.03.2018г. по адм. д. № 3992/2017г., III отд. на ВАС. Касае се за специално производство, различно от регламентираното в АПК, поради което критериите за допустимост на искането по чл.27, ал.2 АПК не следва да бъдат прилагани механично. Възприемането на обратната теза, застъпена от ответника, би означавало едно лице да не може да поиска издаване на скица за имота му или данъчна оценка и пр., ако вече веднъж е искало това, което противоречи на житейската и правна логика.

На следващо място, ако се възприеме тази теза, то е следвало ответникът не да мълчи, а да прекрати производството по заявлението /молба – декларация/, подадено на 15.01.2021г., за което да уведоми жалбоподателя своевременно.

На трето място, с писмото от 23.07.2020г. не е прекратено административното производство, образувано по молбата-декларация, подадена от жалбоподателя на 26.06.2020г., за да се твърди просрочие на жалбата, по която е образувано настоящото производство. Просрочие би могло да има само в случай, че ответникът беше прекратил това производство или се беше произнесъл по същество. С това писмо единствено се указва на жалбоподателя представянето в районната администрация на документ за собственост за процесното жилище, с какъвто той очевидно не разполага и изрично сочи, че желае да се сдобие, както и документ, указващ връзката му с Н. и Е. А.. С писмото не е определен срок за представяне на документите, освен това недопустимо ответникът е изисквал представянето на документи, които са без значение за упражняване на правомощията му, доводи за което ще бъдат изложени по-долу.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административният орган е сезиран с искане за издаване на документ от значение за признаване на права - административна услуга по смисъла на § 1, т.2, б."а" от Закона за администрацията /ЗА/ във вр. чл.21, ал.3 АПК и § 8 от ПЗР към АПК.

Отказът е издаден от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му по чл.46, ал.1, т.7 ЗМСМА, но при неспазване на изискването за форма на административния акт, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Исканата административна услуга е по повод производство по чл.587 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка във връзка с чл.79 ЗС, с цел установяване на изискуемите предпоставки, сред които и тази, че придобиването на имота по давност не е забранено съгласно чл.86 ЗС.

Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателят иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е общинска собственост, обуславя правния интерес от извършване на услугата. Придобиването на имот, който не е публична държавна или общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имота, за който се иска удостоверение, както и да се произнася по конкуренция на материални права. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата, и то при условията на обвързвана компетентност. В производството по извършване на административната услуга релевантен е фактът дали имотът е актуван като общинска собственост по реда на Закона за общинската собственост /ЗОС/. Доколко действително е осъществен фактическият състав на чл.79 ЗС и дали са налице пречки по смисъла на чл.86 ЗС за придобиването на имота по давност, следва да прецени нотариусът в производството по чл.587 и чл.588 ГПК, а не административния орган – в случая кмета на Район „К. село“. Отказът за заверка на молбата-декларация на практика води до невъзможност за провеждане на обстоятелствена проверка и за удостоверяване на правото на собственост на жалбоподателя по реда на чл.587 ГПК като компетентен да признае или да отрече правото на собственост на заявителя е единствено нотариусът, който извършва обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е

поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. Услугата се състои в удостоверяване на определени обстоятелства, в кръга на компетентността на органа, по установения ред и форма. В конкретната хипотеза кметът на района притежава правомощие само да завери молбата-декларация. В настоящия случай издателят на оспорения отказ е иззел компетентността на нотариуса да се произнесе по искането за издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка, а именно последният е овластеният от закона орган, който е компетентен да прецени необходимостта от изследване на връзка между жалбоподателя и Н. и Е. А., при положение, че се претендира право на собственост по давностно владение – в този см. Решение № 3302/15.03.2018г. по адм. д. № 3992/2017г., III отд. на ВАС, Определение № 6153/15.06.2007г. по адм. д. № 5258/2007г., III отд. на ВАС, Решение № 11489/31.10.2008г. по адм. д. № 5897/2008г., IV отд. на ВАС, Решение № 6997 от 17.05.2012 г. по адм. д. № 10372/2011 г., IV отд. на ВАС, Решение № 6086 от 10.05.2018 г. по адм. д. № 5424/2017 г., III отд. на ВАС, Решение № 15039 от 28.11.2012 г. по адм. д. № 2848/2012 г., III отд. на ВАС и др. След като процесното жилище не е актувано с акт за общинска собственост, то ответникът е длъжал своевременно заверка на молбата-декларация в този смисъл. Неосновано и в противоречие на чл.56, ал.1 ЗОС е твърдението му, че липсата на акт за общинска собственост не означава, че имотът не е такава – по арг. от ал.2 на чл.56 ЗОС не се актуват единствено временните постройки, улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният мълчалив отказ за заверяване на молбата-декларация е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. На основание чл.173, ал.3 АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за извършване на съответните действия по заверяване на молба-декларация с вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Д. С., мълчалив отказ на кмета на Район „К. село“-СО да завери молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост върху недвижим имот с вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за заверка на молба- декларация вх.№ РКС21-ГР94-164/15.01.2021г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

